

René Villadsen

DET DANSKE BOKSeregISTER

PROFESSIONEL BOKSning

1880-1945

belladonna

René Villadsen

**DET DANSKE BOKSEREGISTER:
PROFESSIONEL BOKSNING
1880-1945**

belladonna

Det danske bokseregister:
Professionel boksning 1880-1945

© René Villadsen & Forlaget belladonna 2011, 2015

Bogen er sat med Bookman old style

1. E-bogs-udgave, 2015

ISBN 978-87-989390-9-2

Gengivelse af denne bog eller dele af den er ikke tilladt ifølge gældende dansk lov om ophavsret. Dog er det tilladt at bringe korte uddrag i omtale eller anmeldelser.

Forside-foto: Battling Nelson mister VM-titlen i en brutal fight mod Ad Wolgast i 1910.

INDHOLD

Dansk professionel boksning 1880-1945

1880-1889.....	7
1890-1899.....	9
1900-1909.....	11
1910-1919.....	16
1920-1929.....	29
1930-1939.....	50
Besættelsen.....	65

Bokserne - profiler & rekordlister

Einar Aggerholm.....	70
Carl Andersen.....	74
Cordt Andersen.....	78
Emil Andreasen.....	82
Kaj Axel.....	84
Nick Clausen.....	86
Victor Dahl.....	88
Hirsch Demnitz.....	90
Hans Drescher.....	94
Johan Ekeroth.....	98
Fritjof Hansen.....	102
Holger Hansen.....	106
Knute Hansen.....	110
Larry Hansen.....	114
Bobby Hanson.....	118
Pete Hartley.....	122
Svend Helgesen.....	128
Waldemar Holberg.....	132
Hans Holdt.....	136
Valdemar Haakonsen.....	140

Peter Jackson.....	142
Emanuel Jacobsen.....	146
Hans Jørgensen.....	150
Knud Larsen.....	152
Robert Larsen.....	156
Battling Nelson.....	158
Chic Nelson.....	164
Dick Nelson.....	168
Harald Nielsen.....	175
Kaj Olsen.....	177
Anders Petersen.....	181
Carl Petersen.....	185
Søren Petersen.....	187
Thyge Petersen.....	190
Harry Pierce.....	192
Jim Smith.....	196
Carl Swensson.....	200
Kid Williams.....	202

Artikler

Cordt Andersens ›heldige‹ sejr.....	81
Markedsboksning i Danmark.....	93
Anekdoter fra markedspladsen.....	97
Markedsboksning á la Carl Swensson.....	101
Et bokseprogram anno 1915.....	105
Bokserskæbner, part 1.....	109
Bokserskæbner, part 2.....	113
Danske boksere i Paris.....	117
Da Svend Helgesen gik op mod Chic Nelson.....	131
En dansk ›tigers‹ rejse til Amerika.....	149
Da Knud Larsen tabte for første gang.....	155
Et interview med Chic Nelson.....	167
Mudderkastning mellem Dick og Waldemar.....	184
Jim Smiths kvalitetskontrol.....	199
... og de som ikke kom med.....	208
Nomenklatur.....	211

Forord

Lad det være sagt med det samme: Isoleret set er denne bog for bokseentusiaster med hang til nostalgiske tilbageblik til en forlængst forsvundet fortid. Som det var tilfældet med *De Glemte Helte* har denne udgivelse som hovedformål at bevare kendskabet til den tidlige sport for eftertiden.

Gennem flere år er boksesporten i hele verden blevet fortrængt af andre tilbud om underholdning og aktiviteter, heriblandt Mixed Martial Arts (MMA), som den senere tid har oplevet en eksplosivt øgende popularitet især i USA.

Der er ingen tvivl om at professionel boksning er dødeligt såret, og tiden hvor sporten anses for en af de største vender nok aldrig tilbage. Det er delvist selvforskyldt. Med stridende forbund har det længe været undtagelsen, at én bokser i en given vægtklasse har kunne kalde sig ubestridt verdensmester, og forvirringen har fået mange fans til at flytte interessen til andre typer sport. Talenterne og de store personligheder tiltrækkes nu af andre tilbud, hvilket kun gør grundlaget for sporten endnu tyndere.

Boksning er dog en af de sportsgrene, der har det største og mest facinerende bagkatalog. Gennem tiderne har boksesporten fremelsket mange legendariske sportsikoner og nærmest mytiske historier. Denne fantastiske krønike har dansk boksning en andel i. Disse minder bør aldrig gå tabt.

Denne bog er opdelt i to: første del er en gennemgang af væsentlige begivenheder omkring de danske professionelle bokserere fra både ind- og udland, mens anden del profilerer 38 danske bokserere, inklusive deres rekordlister.

Samlet set supplerer *Det Danske Boksereregister* den tidligere udgivelse *De Glemte Helte*.

Dansk professionel boksning

1880-1945

1880-1889

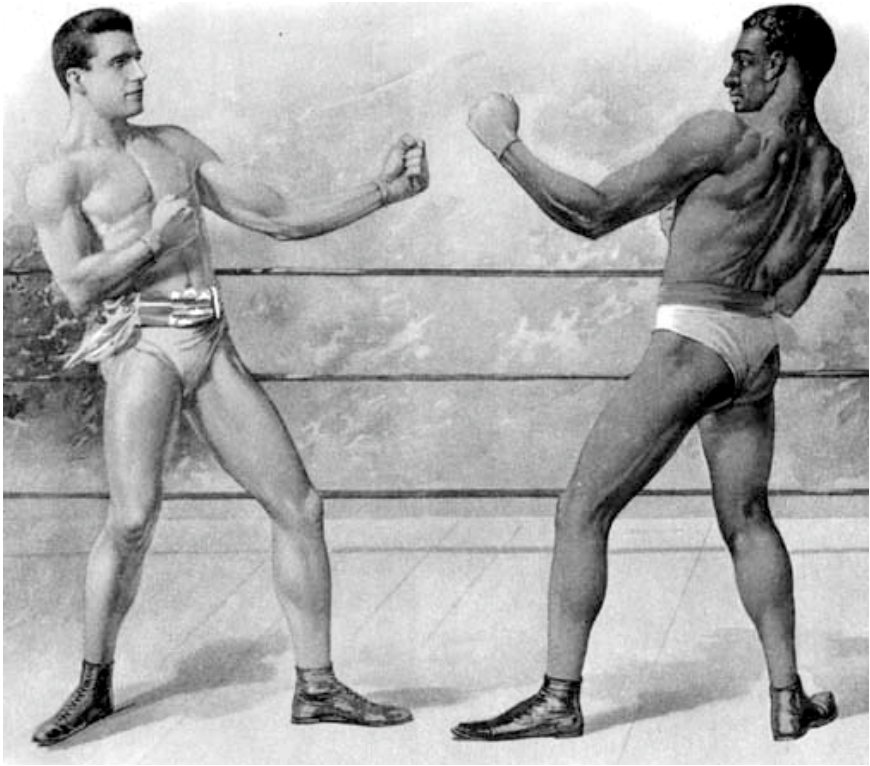
Kimen til professionel boksning herhjemme blev sået i en verdensdel fjernt fra Danmark – i Australien. Hertil ankom en 19-årig dansk-vestinder ved navn Peter Jackson, som snart kom i gang med at træne hos Larry Foley, der på dette tidspunkt var Australiens førende boksetræner. Foley havde i sin tid stået i lære hos den legendariske Jem Mace da denne turnerede på kontinentet. Udover Peter underviste Foley bl.a. Frank *Paddy* Slavin, Bob Fitzsimmons og Young Griffo.

Peter fik snart en række kampe, men derudover trænede han ind imellem Foleys elever, og fik derved indflydelse på den boksemæssige opdragelse af en anden ung sømand, der endte i Australien - danske Johannes Jørgensen.

Der skal ikke herske nogen illusioner om, at Peter følte nogen særlig tilknytning til Danmark. Senere i livet følte han sig mere hjemme i Australien end St. Croix, hvor han voksede op de første 12 år af sit liv. På trods af at det mest er en teknikalitet der knytter ham til det danske kongerige, som følge af at De Vestindiske Øer den gang var i dansk besiddelse, er det dog kun en større tildragelse at kalde ham australier.

Peter havde sin første registrerede kamp som professionel i 1882. I modsætning til hvad der kan læses mange steder boksede han aldrig med de bare næver. Fire år senere vandt han det australske sværvægtsmesterskab, og var ved at løbe tør for modstandere, der kunne udfordre ham.

Tilbage i Danmark ses de første dokumenterede forsøg på at indføre boksning fra midten af 1880'erne. Det var dog La Boxe Française eller Savate, der var tale om – en kampform hvor det var tilladt at benytte forskellige spark. Det var krigs-assessor Paul Petersen som bragte sporten til Danmark. Han selv var blevet inspireret under et ophold i Frankrig.

De to formidabile bokkere Jim Corbett og Peter Jackson over for hinanden. I 1891 boksede de i mere end 60 omgange, ind til de begge var komplet udmattede, og kampen stoppedes uden afgørelse.

1888

Organiserede kampe blev der ikke rapporteret om, men i 1888 gav et udvalgt hold en opvisning i Industriudstillingsbygningen.

Det var også dette år, at Peter Jackson rejste fra Australien til USA med det formål at komme til at bokse mod John L. Sullivan om verdensmesterskabet. Peters mørke hudfarve var på den tid en alment accepteret grund til at afvise en udfordring – og det var hvad Sullivan benyttede sig af. Hvis man skulle dømme efter, hvordan Peter håndterede George Godfrey og Joe McAuliffe i to kampe i San Francisco, kunne Sullivan kun holde på sin titel ved at trække *the color line*.

Der foreligger ingen oplysninger om hvornår Johannes Jør-

gensen begyndte at stille op i regulære boksekampe, og ind til videre er det første håndfaste spor efter ham i det australske en kamp i 1889, hvor han tabte til Billy Murphy under navnet Jim Smith.

1890-1899

Ude af stand til at overtale Sullivan til at gå i ringen måtte Peter Jackson se sig om efter andre udfordringer. I maj 1891 boksede Peter sin nok mest berømte kamp mod en anden ambitiøs sværvægtsbokser, James Corbett. I San Francisco kæmpede de to i knap 4 timer – til de begge var for udmattede til at slå mere på hinanden. I 61. omgang afbrød dommeren kampen uden at erklære en vinder. Året efter blev det James Corbett, som fik lov til at bokse mod Sullivan, og overtage VM-titlen i sværvægt fra *The Boston Strong Boy*.

Mens han kunne se langt efter muligheden for at komme til at bokse om verdensmesterskabet fik Peter i stedet chancen for at vinde det britiske emperiemesterskab fra Frank *Paddy* Slavin i England. Rivalen Slavin, der en overgang havde trænet hos Larry Foley samtidig med Peter, var nok den som stod øverst på ønskelisten efter Sullivan. Peter knockoutede Slavin i 10. omgang uden større besvær.

De første tilløb til en organiseret repræsentation af boksesporten i Danmark, baseret på Queensberry reglerne, blev taget efter P. L. Jacobsen vendte hjem som sømand fra verdenshavene og blev lærer i Københavns Athletklub. Her fik han sat boksning på programmet, og præsenterede sporten for offentligheden ved flere lejligheder i begyndelsen af 1890'erne. Det var naturligvis i rent amatørregi da Jacobsen selv aldrig havde deltaget i en regulær boksekamp.

Først da Jim Smith, alias Johannes Jørgensen, i 1895 vendte hjem til Danmark kunne folk opleve en professionel atlet. Jim havde fået sin boksemæssige opdragelse i Australien, i den føromtalte Larry Foleys træningslokaler, og havde bokset flere professionelle kampe i Australien, New

Hermods atleter i opstilling til ære for fotografen. Foruden boksning (Jim Smith har taget opstilling i forgrunden i højre side) er bl.a. brydning og tovtrækning repræsenteret.

Zealand, England og USA – hvor han desuden turnerede med et cirkus.

Da Jim Smith snart fik ansættelse i Athletklubben Hermod, mens A.I.K. havde engageret P. L. Jacobsen, gik der ikke længe førend de to konkurrerende klubber måtte have afklaring af hvilken af de to lærere der var den overlegne bokser. Den 12. februar 1896, i et træningslokale på Sortedamslund, blev der opsat en midlertidig boksering bestående af fire stole med sejl garn opspændt imellem dem.

Selve kampen må nok mest af alt opfattes som en glorificeret opvisning, med en klar overmatchning af P. L. Jacobsen, der på dette tidspunkt var 42 år gammel. Den professionelle nævekæmper holdt formentlig lidt igen og tillod sin ældre modstander at gå 4 omgange à 2 minutter, og herved er kampen indskrevet i historiebøgerne som den første professionelle boksekamp på dansk grund.

Senere i 1896 fik en anden dansker sin debut som bokser – om end i en helt tredje verdensdel. Det drejer sig om en 14-årig

knægt ved navn Oscar Nielsen, der blev bragt til Amerika af sine danske forældre mens han endnu var spæd. Oscars første boksekamp, som han selv beskrev den, fandt sted i et omrejsende cirkus, der var kommet til området, hvor danskeren arbejdede. Her opfordredes publikum til at forsøge sig mod Wallaces Unknown, med \$1 i præmiesum, hvis man kunne holde tre omgange mod bokseren. Det lykkedes den unge Oscar at knockoute cirkusbokseren. I de fleste sammenhænge ville man højst opfatte dette som en opvisningskamp, men i nævnte tilfælde er kampen at finde officielt registreret i bokseannalerne. Oscar kom man til at høre mere til – under navnet Battling Nelson.

Jim Smith arrangerede flere kampe i København i slutningen af 1890'erne, men da sporten ikke fik megen spaltepads i aviserne på dette tidspunkt er de ikke alle dokumenterede. Der er dog god grund til at tro at han inden århundredeskiftet afholdt mindst 3-4 stævner med sig selv som aktiv deltager.

Peter Jackson, der med en enkelt undtagelse ikke havde bokset siden 1892, gik i 1898 i ringen mod James Jeffries i San Francisco. Peter var på dette tidspunkt en skygge af sig selv og blev nedtromlet og knockoutet af den fremtidige verdensmester – i sit første nederlag siden 1884.

1900-1909

Jim Smith slog et smut over Øresund i efteråret 1900 for at præsentere vores broderland for professionel boksning. Svenskerne havde tidligere stiftet bekendtskab med boksporten i sporadisk omfang, og kampen mellem Jim og hans håndplukkede rival Kristian Hostrup i Göteborg gjorde ved sin 'brutalitet' ikke bokseentusiaster af de tilstedeværende avisskribenter. Jim fik dog i det mindste gjort reklame for sig selv, da han på typisk cirkusmanér udfordrede enhver tilstedeværende blandt publikum til at besejre sig for en præmiesum på 2000 kr. Ingen tilbød sig.

P. L. Jacobsen (siddende) med et lille udvalg af sine elever - heriblandt en ung Waldemar Holberg til venstre.

1901

I 1901 døde *The Black Prince*, Peter Jackson 41 år gammel i Australien som følge af tuberkulose, hjulpet på vej af et tiltagende alkoholmisbrug, der til sammen nedbrød den måske hidtil bedste sværvægter verden havde set.

1904

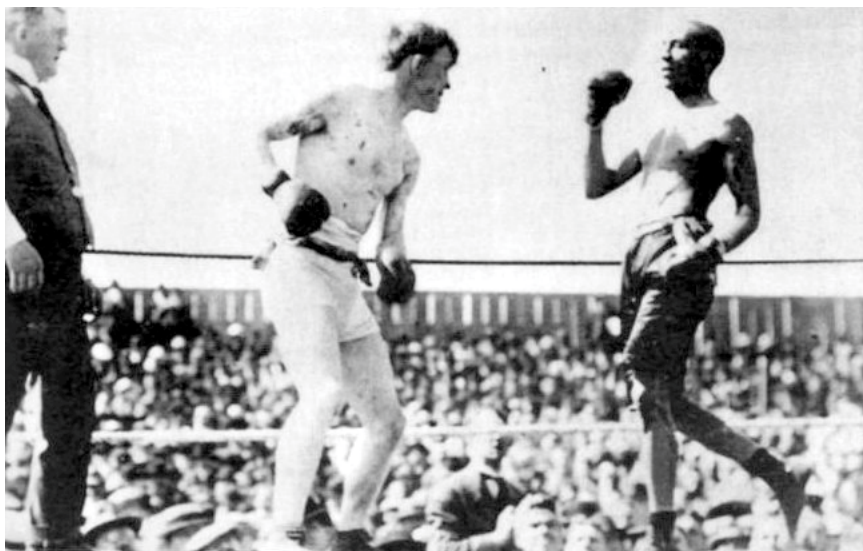
I USA begyndte Battling Nelsons karriere at tage fart. Efter at have kæmpet sig støt op ad rangstigen i letvægt mod navne som Christy Williams, Cyclone Johnny Thompson og Clarence English i 1902-03, blev 1904 året hvor Battlings navn blev kendt. Han startede året med at knockoute Art Simms, der var et af de bedre navne i midtvesten. Herefter fulgte sejre over Eddie Hanlon og Aurelio Herrera, der begge blev anset som hørende til i toppen af letvægtsklassen. Battlings ønske om et opgør mod Jimmy Britt kom dog først i stand da han havde besejret den nyligt detroniserede fjer-

vægtsmester Young Corbett. Den seje dansker afrundede året med at bokse mod Britt om VM-titlen i letvægt, men måtte skuffet se til, da Britt fik tildelt en pointsejr efter 20 omgange.

1905 ● Tilbage i København arrangerede Jim Smith i maj måned 1905 en kamp for sin stjernelev Richard Christensen, så denne formelt kunne overgå til de professionelles rækker. Modstanderen var George Dixon, et fint navn som, dog havde haft sin storhedstid tilbage i 1890'erne. Richard klarede sig ubesværet mod den tidligere verdensmester, og havde en enkelt kamp mere på dansk grund – mod Holger Hansen – inden han drog til USA og slog sit navn fast som Dick Nelson.

1906 ● I USA havde Battling Nelson slået Young Corbett for anden gang, og han fik nu endnu en mulighed for at tilkæmpe sig VM-titlen i en kamp mod Jimmy Britt. Kampen var program-sat til 45 omgange, men i 18. omgang fældede danskeren sin modstander til fuld tælling. Selvom de fleste bokseannaler beskriver kampen som værende om VM-titlen debatteres det stadig hvorvidt det egentlig var Joe Gans, der havde ejerskab til mesterskabet. Efter med nød og næppe at have klaret et titelforsvar mod Jimmy Britt i 1904 rykkede Gans dog op i weltervægt, hvor han endda vandt en bid af VM-titlen. Han afskrev imidlertid aldrig officielt sit krav på titlen i letvægt. Under alle omstændigheder var denne kontrovers en aldeles udmærket optakt til den megafight som selvbestaltede promotor Tex Rickard i 1906 fik stablet på benene i Goldfield, Nevada. Gans og Battling fik hovedrollerne i en kamp om en samlet præmiesum på svimlende \$34.000. Bølgerne gik højt i de knap 42. omgange kampen varede. *The Old Master* havde overtaget da danskeren fældede sin modstander med et stød der var alt for dybt. Med diskvalifikationen mistede Battling også sit krav på letvægtsmesterskabet for en tid.

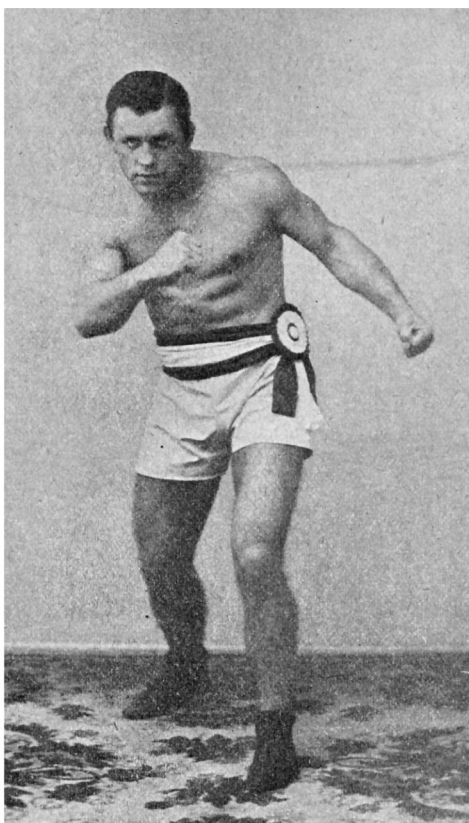
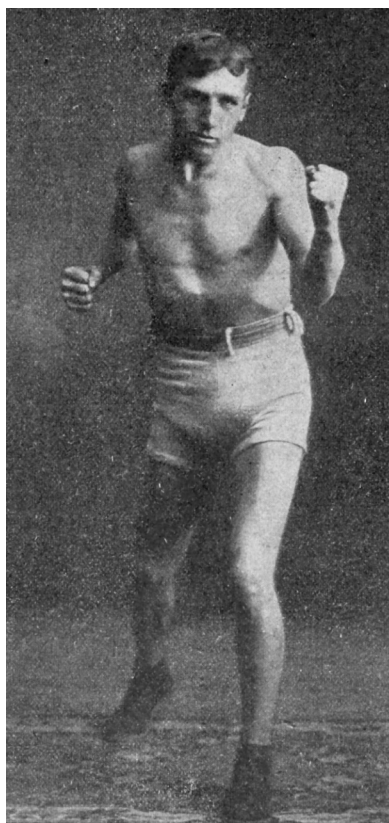
1908 ● Med to kampe mod Jimmy Britt, én tabt og én vundet via en avisafgørelse, samt 15 omgange mod mesteren i fjervægt Abe Attell, var Battling klar til revanche mod Joe Gans. Muligheden fik han i juli 1908 i Colma, Californien, og han udnyttede den ved at knockoute mesteren i 17. omgang. De mødtes for tredje gang to måneder senere – med tilsvarende resultat. Battling kunne nu uden indvendinger kalde sig verdensmester i letvægt.

Battling Nelson vrister VM-titlen fra *The Old Master* Joe Gans i 1908.

Efter sin ankomst til New York fik Richard Christensen snart genoptaget sin boksekarriere under navnet Dick Nelson. Kampene faldt tæt – ofte med en ny kamp hver uge. Efter at have opholdt sig et par år i Amerika havde Dick bokset tæt på 100 professionelle kampe, og havde gjort sig bemærket i øststaterne.

Waldemar Holberg var P. L. Jacobsens stjerneelev, og i sommeren 1908 gjorde han ganske god figur ved OL i London – mange mente han blev bortdømt i sin kamp mod Matt Wells. I december valgte Waldemar at starte som professionel. Der hersker stadig en del usikkerhed omkring Waldemars tidligste kampe, da de blev bokset ved såkaldte private arrangementer i løbet af december måned og ikke blev rapporteret i dagspressen. De havde egentlig også karakter af opvisningskampe hvilket understreges af, at der ikke var nogle knockouts, og at de blot gik 3 omgange, men der blev dog afgivet en afgørelse efter hver enkel kamp. Det stod under alle omstændigheder hurtigt klart, at dansk boksning havde fået et nyt navn, der kunne hjælpe til med at holde liv i sporten herhjem-

Dick Nelson og Waldemar Holberg som de blev præsenteret i Sportsbladet forud for deres første opgør som professionelle i 1909.

me. Der blev endda snakket seriøst om, at det kunne være interessant at se hvad Waldemar kunne stille op mod sin rival fra amatørerne, Dick Nelson, som efterhånden havde fået stor omtale for sine præstationer i Amerika. Dick havde blandt opnået en utvetydig avisafgørelse over Young Corbett i foråret 1909, og han var ganske interesseret i at besøge sit hjemland for en kort bemærkning.

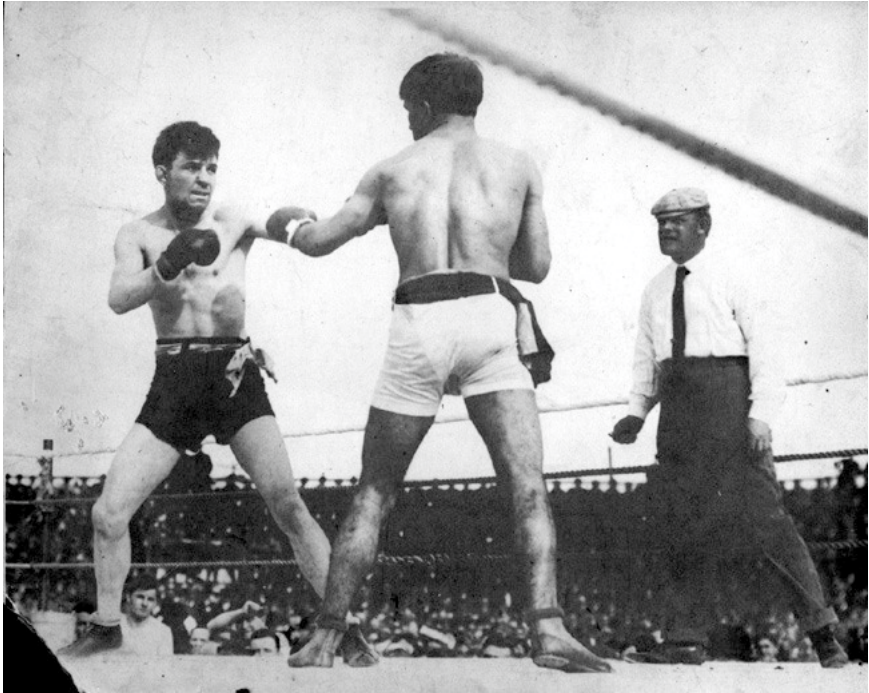
Tilbage i København blev der lagt op til et opgør mellem Dick Nelson og Waldemar Holberg i sommeren 1909. Dette var den mest imødesete kamp i lang tid, en kamp om Mesterskabet for Danmark, og tillige med udlodning af

Politikens pokal. Alle de mange kampe Dick havde haft i USA gjorde ham til en garvet veteran, og trods sin ihærdighed måtte Waldemar give fortabt i 5. omgang efter, at Dick havde bearbejdet hans mellemgulv eftertrykkeligt.

I mellemtiden havde Battling Nelson forsvaret sit mesterskab i Californien, mod Dick Hyland. Det var prototypen på en ægte Battling Nelson-kamp berammet til 45 omgange, med voldsomme, opslidende slagudvekslinger. Battling kom som så ofte før lidt trægt fra start, og lod Hyland dominere første del af kampen. Da mesteren kom op i gear var der dog ingen tvivl om, at kampen ville blive afsluttet før tid. Til sidst var Hyland slidt op af Battlings stædige fremfærd, og i 23. omgang var knockouten en realitet. Den amerikanske bokseekspert Spike Webb udtalte senere til Idrætsbladet, at dette var den hårdeste boksekamp han nogensinde havde overværet.

1910-1919

Efter at have knockoutet Eddie Lang i en titelkamp i januar 1910 deltog Battling i et af boksehistoriens absolut legendariske opgør den følgende måned. Han havde aftalt at bokse ind til 45 omgange mod Ad Wolgast i Port Richmond, Californien. Året før var danskeren blevet gedigent udbokset af tysk-amerikaneren i en non-titelkamp, og de to bokkere havde efterfølgende fået pisket en stemning op. De var derfor blevet enige om, at kampen ikke kunne afgøres på diskvalifikation. Dette satte sit tydelige præg på kampen – og den står som et af de mest brutale slag i boksehistorien. De to kombattanter skiftedes til at have overtaget, men efterhånden begyndte den ellers usårlige danskers kræfter at sive fra ham. Fra 35. omgang kunne Battling dårligt løfte armene for at slå, og næste omgang var begge hans øjne tillukkede, og sølet ind i blod. Ude af stand til at forsvare sig modtog danskeren slag efter slag i de følgende omgange, men han nægtede at gå ned. Til sidst forbarmede ringdommeren sig og afbrød kampen i starten af 40. omgang under Battlings nyttesløse protester. VM-titlen havde skiftet ejer.

Battling Nelson (tv.) mod Ad Wolgast i 1910 - i et af boksehistoriens mest brutale opgør.

Et andet sted i USA, i Baltimore, Maryland, trådte en ung mand med dansk tilknytning ind i et bokselokale for første gang. Hans navn var Johannes Gutenko. Han var født i København af polske forældre, og udvandrede til Amerika 10 år gammel. Der gik ikke lang tid før knægtens talent og temperament blev bemærket, og allerede i fra juli måned gjorde han bokseringene i sin hjemby usikre som Kid Williams.

Hjemme i Danmark mødte Jim Smith modgang. I oktober gæstede den garvede amerikanske bokser Bobby Dobbs København. Tidligere på året havde han uden besvær slået Holger Hansen. Jim Smiths forsøg på at sætte Dobbs på plads mislykkedes, da han efter at have domineret kampen var uopmærksom et kort øjeblik, og blev knockoutet i 11. omgang. Månedene efter rejste Jim til Berlin for at revanchere sig, men måtte opgive med en skadet arm.

Nu uden VM-titlen fortsatte Battling Nelsons tilbagegang, da han for første og eneste gang i karrieren blev talt ud af kamplederen - i en kamp mod briteren Owen Moran i San Francisco i november måned. Det var et tydeligt tegn på, at *The Durable Danes* boksestil efterhånden havde krævet sit offer.

Bedre var det gået for en anden dansker i Amerika. Dick Nelson havde leveret fine præstationer mod bl.a. Frank Picato og Leo Houck, og i september fik han tilkendt en avisafgørelse over Dixie Kid, der på dette tidspunkt stadig gjorde krav på VM-titlen i weltervægt. Dette skabte en del postyr, som gav genlyd i Danmark. Dicks manager gik endda så vidt som til at bekendtgøre, at danskeren nu gjorde krav på mesterskabet – alt for at promovere sin bokser.

Faktisk var offentlig professionel boksning i New York forbudt fra 1900 frem til 1911. Al boksning foregik i lukkede klubber, der krævede medlemskab før man kunne overvære eller deltage i boksestævner. Allerede på dette tidspunkt var der ofte tale om *no decision* kampe, men den egentlige *no decision*-æra startede med *The Frawley Act* i 1911. Hermed var boksning lovliggjort i New York, men under stringente betingelser: Kampene måtte maksimalt gå 10 omgange, og der måtte ikke afgives en officiel afgørelse, medmindre kampen blev stoppet før tid. I forvejen blev der kæmpet en del *no decision* kampe, men begrundelsen for tiltaget var at hindre, at der kunne spilles på kampene, hvilket skulle bremse korrumperede dommere og arrangerede kampe. Denne periode forløb frem til 1917.

Kid Williams, der ellers stormede frem med sejr på sejr, mødt modgang for første gang mod den noget tungere George KO Chaney i januar 1911. De mødtes atter senere på året, men også her sejrede Chaney. Dette skulle vise sig at blive de eneste regulære nederlag Kid kom til at opleve før han blev diskvalificeret mod *Kewpie* Ertle i 1915.

I løbet af 1911 besluttede en nygift Dick Nelson at vende næsen hjemad for at slå sig permanent ned i sit fødeland. I København revancherede han Holger Hansens og Jim Smiths nederlag til den ellers uforlignelige, men aldrende Bobby Dobbs med en pointsejr over 20 omgange.

Foråret 1912 stod i den 45-årige Jim Smiths tegn. I marts pointbesejrede den danske veteran en 23 år yngre amerikansk modstander over 20 omgange á 2 minutter. Et par måneder senere kunne endnu en sejr føjes til rekordlisten. Sin alder til trods tog Jim endog på markedsturné med Cirkus Bech-Olsen i selskab med sin tidligere stjerneelev Dick Nelson henover sommeren.

Forinden havde selv samme Dick dog taget handsken op, der blev kastet af Waldemar Holberg. Waldemar havde bokset en række kampe rundt om i Europa, bl.a. også med en sejr over Bobby Dobbs – og følte at han var gået så meget frem, at han nu kunne slå sin rival. Kampen, der fandt sted i juni måned i København, var langt mere jævnbyrdig end deres tidligere møde, men efter 20 medrivende omgange var der ikke tvivl om, at Dick Nelson kunne beholde sit Mesterskab for Danmark.

Carl Pedersen havde i sin tid lært at bokse hos Sprøjtefører Jacobsens søn Frank, og senere Jim Smith. Carl rejste til Tyskland for at blive rig på oplevelser. Oplevelser fik han masser af med optrædender som markedsbokser rundt om i Europa, men ind imellem havde han også reelle kampe. Alle facts er langt fra klarlagt, men i juni måned vandt Carl en bokseturnering i Prag, hvor sejrherren fik betegnelsen ”Mellemeuropæisk mester”. Finalemodstanderen var efter alt at dømme Alfred Lütze, selvom nogle kilder refererer til amerikaneren Frank Rose.

I oktober måned viste Kid Williams, at han var den førende i bantamklassen da han udboksede den regerende verdensmester Johnny Coulon over 10 omgange. Desværre for danskeren var det en *no decision* kamp, så han skulle have knockoutet Coulon for at annektere mesterskabet. I det mindste var det en moralsk sejr.

Året 1913 blev indledt med en sørgelig begivenhed. Den danske pionér, Jim Smith døde i januar som følge af strubekræft efter måneders sygdom. Ved et efterfølgende mindstævne optrådte bl.a. Jims mest kendte elev, Dick Nelson i opvisningskampe. Først mod amatørerne Johan Ekeroth og

Valdemar Jensen, og dernæst 6 omgange mod Holger Hansen, hvor publikum blev vidne til et såkaldt dobbelt-knockout.

Årets største begivenhed var et boksestævne afholdt i Paladshotellet. Formålet med arrangementet var at præsentere overklassen for pugilismens mysterier. I den mondæne marmorsal kunne et bredt udvalg af samfundets spidser overvære danskerne Dick Nelson og Carl Pedersen besejre hver deres håndplukkede modstander. Arrangementet var dog ikke mere succesfuldt end at det ikke blev gentaget.

Senere på sommeren fik amatørerne Christian Christensen og Johan Ekerøth deres debut som professionelle – mod hinanden. Johan løb af med sejren, da Christian ødslede med sine kræfter og udmattede sig selv. Siden drog Christian til Amerika for at gøre sig et navn som Chick Nelson, mens Johan forsøgte at få karrieren til at hænge sammen på de hjemlige breddegrader.

Battling Nelson var langt fra den form der havde gjort ham til verdensmester, men han boksede ufortrødent videre. Det samme gjaldt hans nemesis, tysk-amerikaneren Ad Wolgast, der havde mistet VM-titlen i 1912. De mødtes for tredje og sidste gang i oktober måned 1913. Heller ikke denne gang lykkedes det for danskeren at få skovlen under Wolgast, som udboksede ham over 10 omgange. I det mindste var kampen markant mindre dramatisk end deres forrige møde.

I december, i The Ring i London, mødte Dick Nelson Dixie Kid for tredje gang. Det var et forsøg på at revanchere et nederlag som Dick havde lidt knap en måned tidligere i samme arena. Da blev kampen stoppet da danskeren pådrog sig en øjenskade. De boksede 20 intense omgange, hvorefter amerikaneren fik tildelt sejren under store mishagsytringer fra publikum.

1914 skulle vise sig at blive et år med flere flotte resultater set med danske øjne. Waldemar Holberg havde huseret i Australien siden sommeren 1913, og i januar 1914 kulminerede turnéen i en kamp i Melbourne mod Ray Bronson, der

Europas mester er under pres i kampen mod Kid Williams i 1914.

gjorde krav på VM-titlen i weltervægt. Waldemar dominerede amerikaneren over 20 omgange, fik tildelt sejren og kunne nu rent faktisk kalde sig verdensmester. Nyheden nåede knapt nok til Danmark førend Holberg atter mistede pynten ved at blive diskvalificeret mod irske Tom McCormick samme måned.

Denne begivenhedsrige januar måned vandt den dansk-amerikanske bantamvægter Kid Williams desuden over Eddie Campi i Los Angeles, og kunne nu smykke sig med VM-laubær ifølge europæiske IBU. Den universelt anerkendte mester var dog stadig Johnny Coulon.

Endnu en udenlandsk begivenhed med dansk stempel var da Dick Nelson i marts måned endelig fik tildelt en utvetydig sejr over sin amerikanske rival Dixie Kid i London, i en kamp der gik 15 omgange. Dette var fjerde og sidste gang de gik i ringen mod hinanden. Ellers var Dicks turné i England dette år en blandet oplevelse. Han blev disket mod Jack Goldswain,

og tabte på points til den talentfulde Johnny Basham, samt Alex Costica og Harry Duncan. Nederlagene blev dog også suppleret af sejre – bl.a. en revanche over Goldswain.

Kid Williams, der formentlig med rette havde kunnet kalde sig verdens bedste bantamvægter i de seneste par år, fik nu endelig universel anerkendelse, da titelindehaveren Johnny Coulon ikke længere kunne undgå ham. I juni måned knock-outede danskeren Coulon i tredje omgang i en officiel VM-kamp, der fandt sted i Los Angeles.

Carl Pedersen, der i pressen ofte fik stavet sit efternavn 'Petersen', var med til at promovere boksporten i Sverige. Blandt andet boksede han i august mod den populære styrkeatlet Calle Sven i Råsunda. Der var ingen tvivl om at Carl var teknisk overlegen, og svenskeren var farligst når han kunne komme til at bryde – eller når han slog for dybt. Efter gentagne advarsler blev Calle da også diskvalificeret for sine dybe stød mod danskeren. Det mest bemærkelsesværdige ved kampen var, at de to kombattanter enedes om at genoptage kampen da dommeren havde forladt ringen. Inden de kom for godt i gang trådte ordensmagten dog til og afbrød underholdningen.

Peter Eisenhardt var endt i New York som ung knægt, og inspireret af den lokale populære bokser Leach Cross besluttede han sig for at prøve lykken som pugilist i 1914. Sin første kamp havde han i oktober måned, hvor han vandt en avisafgørelse over Richie Ryan under sit ringnavn Pete Hartley.

Waldemar Holberg vendte hjem til Danmark for en bemærkning – og en kamp mod Dick Nelson kom i stand. Kampen blev bokset i december og endnu en gang slog Dick Waldemar i en actionfyldt kamp i den danske hovedstad. Selvom Dick ganske vist fik tildelt sejren efter de 20 omgange havde det været en meget lige kamp. Waldemar havde bestemt sine øjeblikke, og i 12. omgang rystede han endda mesteren kortvarigt med en god slagserie.

Den spændende kamp i december måned 1914 mellem rivalerne Dick og Waldemar lagde op til endnu et opgør. Dette skulle være det ultimative slag, og der blev lavet aftale om at